

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-576

01.11.2019

Прем'єр-міністру України

ГОНЧАРУКУ О.В.

Шановний Олексію Валерійовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Арешонкова В. Ю., оголошений на засіданні Верховної Ради України 1 листопада 2019 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 2 арк. у 1 прим.

З повагою

Д. РАЗУМКОВ

546

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

Комітет Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5, Верховна Рада України

Вих. № 25

30 жовтня 2019 року

**Прем'єр-міністру України
Гончаруку О.В.**

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ *в порядку статті 15 Закону України «Про статус народного депутата України»*

**Щодо фінансового забезпечення громадянам пільги на
безкоштовний проїзд у громадському транспорті**

Шановний Олексію Валерійовичу!

Як депутат – мажоритарник з Житомирщини, де проживає велика кількість пільгових категорій населення, адже регіон є постраждалим від наслідків аварії на ЧАЕС, звертаюсь до Вас з питання соціального захисту пільговиків у частині забезпечення права на пільговий проїзд у громадському транспорті. У окремих районах області понад 60% громадян за чинними Законами і Постановами мають право пільгового проїзду в громадському транспорті.

Відповідно до частини третьої статті 142 Конституції України держава має брати участь у формуванні доходів бюджетів місцевого самоврядування, та фінансово його підтримувати. Фінансові витрати органів місцевого самоврядування, що виникли внаслідок рішень органів державної влади, компенсуються державою. Пільги на перевезення пасажирів передбачаються Законами України. І на рівні державного бюджету має бути компенсатор на відшкодування витрат перевізникам за пільгове перевезення пасажирів. Це відповідає загальній логіці розподілу повноважень та ресурсів: хто встановлює пільгу – той її фінансує.

Відповідно до статті 91 Бюджетного кодексу України органи місцевого самоврядування можуть здійснювати фінансування пільгового проїзду окремих категорій громадян, тобто передбачати фінансування в межах спроможності місцевих бюджетів. Пільги діють за принципом екстериторіальності і не можуть залежати від доходів місцевих бюджетів. Адміністративні одиниці мають різні доходи, чимало – дуже мізерні, а відтак у них відсутні кошти для організації пільгового перевезення. У межах фінансових можливостей деякі громади можуть тільки частково забезпечити відшкодування перевізникам витрати за пільгове перевезення. На сьогодні питання фінансування пільгового проїзду за рахунок коштів держбюджету не вирішене. У державному бюджеті не передбачена субвенція на відшкодування пільгового перевезення та не визначені джерела покриття зазначених видатків. Міські ради, ОТГ у межах фінансових можливостей забезпечують пільгове перевезення, однак не спроможні забезпечити на 100% право громадян на пільговий проїзд, що визначено Законами України. Якщо на місцевому рівні на міських та приміських маршрутах хоч якийсь компенсатор закладається до бюджету, то на міжміських маршрутах такий компенсатор відсутній, відтак водії стають заручниками невдоволення пільговиків.

Профільне міністерство пропонувало декілька варіантів вирішення даної проблеми. Один з них – монетизація пільг. Однак чинна Постанова КМУ не врегульовує даного питання та має ряд протиріч і недопрацювань. Виконкоми місцевих рад звертаються до мене з пропозицією введення на законодавчому рівні 100% монетизації пільгового проїзду з Держбюджету або перерозподілити податки, а саме – залишати на місцях 100% податку з доходів фізичних осіб на місцях.

Виходячи з викладеного, прошу поінформувати мене про позицію уряду щодо можливості вирішення порушеної у запиті проблеми.

З повагою,

народний депутат України

В.Ю.Арешонков (№270)